

[Birgitte Husmark]

tede pensionater mærkbar. Konsekvensen af dette lader sig efterhånden heller ikke skjule mere: Stadig flere er blevet ægte hjemløse, og stadig flere modtager slet ingen behandling.

I denne sammenhæng er det værd at bemærke, at i sundhedsministerens udkast til sundhedslov er omtalen af amtskommunernes mulighed for at drive behandlingsinstitutioner for alkoholskadede forsvundet, og det samme gælder muligheden for at indgå aftale med en privat institution eller forening om driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede. Det er væk.

Og så vil jeg gerne have en nærmere forklaring på de bemærkninger, ministeren havde med hensyn til, at det alligevel er inkluderet, for med hensyn til alkoholskadede er paragraferne fjernet, og tilbage står der i udkastet kun tre linjer, nemlig om alkoholambulatorier.

Det rejser så det problem, som Socialforskningsinstituttet omtalte i sin rapport fra 1988 om behandling af alkoholmisbrug, hvor man peger på behovet for varierede behandlingstilbud på ambulatorierne. For antabus er jo ikke nok, hvis der skal finde en varig rehabilitering sted. Det samme siger sundhedsministeren. Men hvem skal gøre hvad og hvornår? Her er brug for en intensiveret behandlingsindsats, og her er brug for, at der er plads på behandlingsinstitutioner eller ambulatorier, og her er også brug for en evaluering af de eksisterende former for behandling.

I erkendelse af problemernes omfang og alvor har vi jo fra SF's side sammen med Socialdemokraterne foreslået den dagsorden, som netop er blevet læst op, og som forhåbentlig snart bliver delt rundt, og den håber vi at få bred tilslutning til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne spørge: Hvad er egentlig grundlaget for fru Birgitte Husmarks påstand om, at skaffer vi arbejde, holder folk nok op med at drikke? Det er jo ikke andet end traditionelle flokklær, fru Birgitte Husmark.

Må jeg godt minde fru Birgitte Husmark om, at da arbejdsløsheden var meget høj i 1970'erne, stagnerede befolkningens alkoholforbrug, og der var endda tendens til fald. Må jeg også godt minde om, at når vi for øjeblikket har alt for høje arbejdsløshedstal – og det er der ikke

nogen af os der er uenige i – kan vi også nu se, at der er en tendens til stagnation i alkoholforbruget. Udgangspunktet er nemlig, at folk er ansvarlige. Folk, der bliver arbejdsløse, kaster sig ikke umiddelbart over flasken. Det er nok nærmest omvendt, at kaster man sig over flasken, bliver man arbejdsløs.

Må jeg også godt minde om, at den del af befolkningen her i landet, der har det allerstørste alkoholforbrug, er de velbærgede. Det er ikke for ingenting, at området langs Strandvejen hedder »Whiskybæltet«. Det er dér, der drikkes mest. Det er som bekendt ikke bistandsklienter og arbejdsløse, der bor i den del af København.

Så synes jeg også, det er interessant at høre, at fru Birgitte Husmark går ind for, at nu skal vi så sandelig fastholde afgifterne på alkohol i EF, for det har sundhedsfremmende virkning. Det er jeg ikke uenig med fru Birgitte Husmark i, men jeg synes, det er interessant, at når man i dette Ting skulle sætte afgifter op, har SF stemt imod.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

I SF's tale var der jo mange gode ting. Det var helt klart, alt det, man gerne ville gøre.

Jeg kunne egentlig heller ikke forstå, at man ikke stemmer for Kristeligt Folkepartis dagsorden, men det hænger måske sammen med, at man ligesom har låst sig fast omkring Alkohol- og Narkotikarådet. Det er, som om hele debatten skal dreje sig om, at man med vold og magt skal bevare det. Vi kan jo senere få en diskussion om, hvordan det skal foregå.

Jeg synes, at det, at man sætter bredt i gang med forebyggelse, måtte være noget, som er et nøgleord for SF. Det plejer det da at være i alle de sundhedsdebatter, vi har haft hidtil. Man har sagt forebyggelse og forebyggelse igen.

Men når nu ministeren vil give sig til at undersøge, hvordan man virkelig kan forebygge, siger man: Nej, nej, vi vil fastholde det bestående, og derfor kan vi ikke stemme for dagsordenen – indirekte vel fordi man vil være helt sikker på at bevare en ting. Men hvorfor bevare en ting, hvis man ikke er sikker på, at den er effektiv, og man måske kan få noget bedre?